

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ АЕРОНАВІГАЦІЇ, ЕЛЕКТРОНІКИ ТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЇ
КАФЕДРА АВІАЦІЙНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ
КАФЕДРА ЮНЕСКО
ІНСТИТУТУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ ТА ОСВІТИ ДОРОСЛИХ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ВІДДІЛ ПОРІВНЯЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ГЛУХІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ОГІЄНКА
AKADEDIA WYCHWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU IM. JEDRZEJA
ŚNIADECKIEGO W GDANSKU (Polska)
AFYON KOCATEPE UNIVERSITY (Turkey)
YUNCHENG UNIVERSITY (China)

ЗБІРНИК ТЕЗ

IV Міжнародної науково-практичної Інтернет конференції з
міжнародною участю

**ВИЩА ОСВІТА: УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ
ФАХІВЦІВ**

15-16 квітня 2020

КИЇВ 2020

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ АЕРОНАВІГАЦІЇ, ЕЛЕКТРОНІКИ ТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЇ
КАФЕДРА АВІАЦІЙНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ
КАФЕДРА ЮНЕСКО
ІНСТИТУТУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ ТА ОСВІТИ ДОРОСЛИХ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ВІДДІЛ ПОРІВНЯЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ГЛУХІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ОГІЄНКА
AKADEDIA WYCHWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU IM. JEDRZEJA
ŚNIADECKIEGO W GDANSKU (Polska)
AFYON KOCATEPE UNIVERSITY (Turkey)
YUNCHENG UNIVERSITY (China)

ЗБІРНИК ТЕЗ

IV Міжнародної науково-практичної Інтернет конференції з міжнародною участю

ВИЩА ОСВІТА: УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

15-16 квітня 2020

КИЇВ 2020

Друкується за рішенням вченої ради навчально-наукового Інституту аеронавігації, електроніки та телекомунікації. Протокол № від 2020 р.

Редакційна колегія:

- Харченко Володимир Петрович** проректор з наукової роботи Національного авіаційного університету, доктор технічних наук, професор
- Мачалін Ігор Олексійович** директор навчально-наукового інституту аеронавігації, електроніки і телекомунікації, доктор технічних наук, професор
- Пазюра Наталія Валентинівна** завідувач кафедри авіаційної англійської мови Національного авіаційного університету, доктор педагогічних наук, професор
- Першукова Оксана Олексіївна** професор кафедри авіаційної англійської мови Національного авіаційного університету, доктор педагогічних наук, старший науковий співробітник

Рецензенти:

- Марусинець М.М.** доктор педагогічних наук, професор,
Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова
- Литовченко І.М.** доктор педагогічних наук, доцент,
Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського»

Автори несуть відповідальність за наукову вірогідність і коректність уміщених у збірнику матеріалів.

Збірник тез IV Міжнародної науково-практичної Інтернет конференції «Вища освіта: удосконалення якості підготовки фахівців» (15-16 квітня 2020 р. м. Київ) / Укладач О. Першукова Київ., 2020 - 80с.

ISBN 978-966-1670-29-6

Матеріали збірника присвячено висвітленню проблем, які обговорювалися на IV Міжнародній науково-практичній Інтернет конференції «Вища школа: удосконалення якості підготовки фахівців» в он-лайн режимі, зокрема: тенденціям розвитку освітніх систем в умовах глобалізаційних та інтеграційних змін; теоретико-методичним засадам підготовки майбутніх фахівців у системі інженерно-технічної освіти; перспективам розвитку вищої школи в Україні; актуальним питанням іншомовної підготовки в умовах оновлення освітніх стандартів; інноваційним технологіям навчання іноземної мови студентів технічних університетів.

Видання присвячене для науковців, аспірантів, викладачів, студентів та всіх, хто цікавиться здобутками у галузі освіти.

УДК 78(477+100)(082)

ISBN 978-966-1670-29-6

Skalski Dariusz,
doktor habilitowany, Wydział Kultury Fizycznej, Katedra Sportu, Zakład Sportów
Wodnych Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w
Gdańsku, Polska

Zabolotna Oksana,
professor, doktor habilitowany, katedra języków obcych, Umański Państwowy
Uniwersytet Pedagogiczny im. Pawła Tyczyny w Umaniu, Ukraina

EDUKACJA ZDROWOTNA W ASPEKcie WSPÓLCZESNEGO SPOŁECZEŃSTWA

W dzisiejszym świecie coraz większego znaczenia nabiera problem ochrony zdrowia ludzkiego, począwszy od wieku dziecięcego poprzez dorosłość aż do wieku starczego. Podkreśla to znaczenie właściwej organizacji edukacji fizycznej w szkołach, ponieważ właśnie edukacja fizyczna ma na celu zachowanie i wzmocnienie zdrowia młodego pokolenia oraz jego kontynuacji w późniejszym okresie życia (Skalski, 2019).

Według Światowej Organizacji Zdrowia, „zdrowie jest stanem pełnego, dobrego samopoczucia/dobrostanu fizycznego, psychicznego i społecznego, a jednostki lub grupy muszą mieć możliwość określania i realizowania swoich dążeń, zaspokajania potrzeb, a także zmiany środowiska bądź radzenia sobie z nim. Dlatego zdrowie jest postrzegane jako zasób życiowy, a nie cel życia. Zdrowie jest pojęciem pozytywnym, obejmującym zasoby osobiste i społeczne oraz możliwości fizyczne, a nie tylko brakiem-obięktywnie istniejącej choroby czy niepełnosprawności.” (Światowa Organizacja Zdrowia, n.d.). Edukacja zdrowotna w szkole rozwiniętych społeczeństwach nowoczesnych spełnia bardzo ważną rolę. Została ujęta w preambule nowej podstawy programowej dla szkoły podstawowej i ponadpodstawowej. Szkoła jest nie tylko zobowiązana do przekazania uczniom odpowiedniej ilości wiedzy na temat zdrowia, ale także powinna podjąć działania dotyczące utrzymania i wzmocnienia zdrowia podopiecznych. Placówka edukująca dzieci jest uznawana za jedno z najważniejszych środowisk, gdzie dziecko ma możliwość kształcenia postawy prozdrowotnej, nabywania wiedzy zdrowotnej oraz formowania postaw przygotowujących do zdrowego stylu życia w przyszłości. Natomiast zadaniem

nauczyciela jest zainspirowanie i zainteresowanie dziecka zdrowym odżywianiem, stylem życia oraz sprawami zdrowotnymi, co umożliwi młodemu pokoleniu skuteczne pogłębienie wiedzy na ten temat (Wolny, 2019). Ze względu na problem związany ze złymi nawykami odżywiania, zwiększającą się ilością zwolnień z wychowania fizycznego oraz otyłością i nadwagą szerzącą się wśród młodego pokolenia, szkoły aktywnie zaczęły włączać się w promocję zdrowia, która jest nową koncepcją oraz strategią działań nakierowanych na zdrowie. Promocja zdrowia za zadanie stawia sobie kształtowanie optymalnych warunków życia dla zachowania dobrego zdrowia oraz mediacja między ludźmi a środowiskiem dotycząca indywidualnych wyborów, a także działalności społecznej. Prawidłowe działania powinny doprowadzić do efektu jakim będzie wzrost odpowiedzialności za zdrowie w przyszłości (Wolny, 2019, s. 14). Obecnie edukacja zdrowotna w szkołach opiera się na trzech filarach. Pierwszy filar skupia się na przekazywaniu wiedzy na temat zdrowia, chorób oraz bezpieczeństwa. Zadaniem drugiego filaru jest kształtowanie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy w sytuacjach toczących się na co dzień. Ostatni filar oparty jest na formowaniu postaw prozdrowotnych. Warto zaznaczyć, że formowanie postaw to proces długotrwały i zależny od czynników środowiskowych takich jak rodzinny, szkolny czy rówieśniczy. Formowaniu postawy dziecka sprzyja okres edukacji szkolnej, który jest podstawą życia człowieka. Dlatego też rozwój świadomości w zakresie dbania o zdrowie oraz mobilizacja dziecka do radzenia sobie z zagrożeniami zdrowia jest wręcz niezbędny do prawidłowego dorastania młodego człowieka (Wolny, 2019).

Nie tylko Polska stara się wprowadzić skuteczne rozwiązania z dziedziny edukacji zdrowotnej w życie szkolne. W 1992 roku na mocy porozumienia Światowej Organizacji Zdrowia, Rady Europy i Komisji Europejskiej powstała Europejska Sieć Szkół dla Zdrowia w Europie, która obejmuje 32 kraje, a w tym Polskę. Stany Zjednoczone, tak jak Austria i Czechy wprowadziły program zdrowotny zbliżony do programu Szkół Promujących Zdrowie w Europie. Natomiast Dania opracowała demokratyczny i środowiskowy program edukacji zdrowotnej i to właśnie on miał wpływ na wykształcenie się Europejskiej Sieci Szkół Promujących

Zdrowie. Ponadto Irlandia wprowadziła w działanie program edukacja społeczna, osobista i zdrowotna, który jest wspierany, koordynowany i nadzorowany przez specjalnie powołaną w tym celu państwową instytucję. Duże uznanie należy się Finlandii, która wprowadziła przedmiot szkolny pod nazwą „zdrowie” dający możliwość zdawania go na maturze (Nowak, 2012, ss. 209–210). Współczesność jak i nadejście nowej reformy, nakreśliło nowy model kształcenia, który zmienił się z odtwórczego na aktywizujący. Placówki szkolne rozpoczęły realizację edukacji, która powinna być bardziej przyjazna dzieciom oraz przystosowana do obecnych czasów. Jest to edukacja otwarta na nowoczesne koncepcje kształcenia i wychowania w kierunku prozdrowotnym. Ważnym punktem nowej reformy jest także zmieniająca się rola nauczyciela i ucznia, którzy aktualnie są traktowani bardziej podmiotowo, co narzuca utrzymywanie dobrych i właściwych relacji pomiędzy nimi opartych na wzajemnym uznaniu oraz szacunku. Stosowanie metod aktywizujących w trakcie trwania edukacji daje uczniom możliwość wykorzystania zdobytej wiedzy w praktyce (Wolny, 2019, s. 33). Z całą pewnością zamierzenia, jak i plan obecnie wdrażany w edukację jest dobry, jednak warto zastanowić się nad tym, czy przyniesie on założone efekty. Dzisiejsze pokolenie to znudzone pokolenie smartfonowe, wśród którego potrzeba wiele wysiłku jak i kreatywności, by je zainteresować. Przed takim właśnie wyzwaniem staje współczesny świat.

Bibliografia

1. Nowak P. F., *Model edukacji zdrowotnej w polskiej szkole w opiniach nauczycieli* [w:] Hygeia Public Health, Opole 2012.
2. Skalski D., *Koncepcje edukacji fizycznej w krajach Unii Europejskiej: historia i współczesność*, [wydanie w języku polskim – drugie, zmienione, pod konsultacją naukową prof. dr hab. Oksany Zabolotnej], Wydawnictwo Uczelniane Umańskiego Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Pawła Tyczyny w Umaniu, Uman 2019.
3. Światowa Organizacja Zdrowia, *Zdrowie – Definicja Światowej Organizacji Zdrowia (WHO)*, <https://ekaloria.pl/zdrowie/>, (pobrano 12.12.2019.).
4. Wolny B., *Edukacja zdrowotna w szkole. Poradnik dla dyrektorów szkół i nauczycieli*, Ośrodek Rozwoju i Edukacji, Warszawa 2019.

Тименко М.
*кандидат педагогічних наук,
науковий співробітник
відділу порівняльної педагогіки
Інституту педагогіки НАПН України, Україна*

СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

На сучасному етапі покращення якості системи середньої освіти України є головним пріоритетом. Для досягнення цієї мети оновлюється зміст освіти, форми та методи організації навчального процесу, вдосконалення моніторингу результатів. Поява нових тенденцій та інновацій в освіті викликана швидким розвитком цифрової та технологічної сфер та необхідністю розвитку необхідних навичок та стійкості до швидких змін у сучасному житті.

Інноваційне навчання та навчання орієнтоване на формування у людини соціальної та адаптаційної готовності завдяки розвитку здібностей до творчості, різних форм мислення, вміння співпрацювати. Специфічними рисами інноваційної освіти є відкритість до майбутнього, здатність передбачати на основі постійної переоцінки цінностей, орієнтація на конструктивні дії в нових ситуаціях, що забезпечується шляхом розробки та впровадження освітніх інновацій.

Як британський учений, Дж. Лоурі (J. Lowry) заявляє: "В економіці знань запам'ятовування фактів і процедур недостатньо для успіху. Освічені працівники потребують концептуального розуміння складних понять та вміння творчо працювати з ними, щоб генерувати нові ідеї, нові теорії, нові продукти та нові знання. Вони повинні вміти критично оцінювати прочитане, вміти чітко висловлюватися як усно, так і письмово, і розуміти науково-математичне мислення. Їм потрібно засвоїти інтегровані та корисні знання, а не сукупності деталізованих та неконтекстуалізованих фактів. Вони повинні вміти брати на себе відповідальність за свій розвиток, протягом усього життя»